

Název práce: Bodyart, performance a tělo(nejen) ve výtvarném umění
Autor: Jakub Secký, obor Vychovatelství, KS ÚPRPŠ

Přístup studenta k zadanému úkolu: Bakalářskou práci jsem četla s velkým zájmem a oceňuji svědomitý přístup a množství úsilí, které autor na zpracování zvoleného tématu vynaložil. Na zájem o zkoumanou problematiku a odpovědný přístup studenta k jejímu zpracování ukazuje obsah práce i rozsah a detailnost značného množství informací, které se mu podařilo shromáždit, včetně velmi podrobného zpracování jejich vybraných částí.

Zvolený postup řešení : Je patrné, že autor prostudoval veliké množství pramenů, dokázal je logicky uspořádat do sedmi kapitol, vhodně zvolených obsahů i názvů.

Dosažené výsledky, jejich přínos a možnost využití v ped. teorii a praxi: Cíle práce, které uvedl v Úvodu, jsou dle mého soudu zcela splněny a její obsah dokládá, že se autor pokusil také porozumět vztahům mezi zkoumanými jevy a společensko-historickými podmínkami, ve kterých vznikají a proměňují se. 1. kap. *Výtvarné umění* odkazuje na širší kontexty zkoumané problematiky zejména z hlediska současných trendů a podob výtvarného umění, včetně odkazu na osobnosti pro tuto oblast významné. Ve 2.kapitole *Nejznámější osobnost spojující umění, právo a tetování* autor na příkladu Vladimíra Franze - konkrétní známé osobnosti - ukazuje složitost příčin i možnosti důsledků, které s tetováním souvisejí a ovlivňují osobní i profesní život. V 3.kap. *Tetování* pak systematicky prozkoumal historii a funkce tetování v oblastech, kde původně vznikalo. 4. kapitola *Druhy tetování* obsahuje přehledné zpracování různých druhů tetování z hlediska jejich původu, forem i funkcí a která jsou aktuální také v současnosti. Popsal zde i nejznámější používané symboly a vysvětlil účel a významy, které jsou jim v konkrétních sociokulturních oblastech přikládány. Uvedl rovněž podrobné poznatky o způsobech, jakými se tetáže provádějí. V této kapitole, zejména pak její podkapitole 3.4.2 *Tetování v Japonsku*, je patrné také těžiště celé bakalářské práce, neboť je v ní nejzřetelněji vyjádřena souvislost vybraného tématu a koncepce jeho zpracování s profesním zaměřením autora (tetování jako znak, který přináší policistovi důležité informace o osobnosti a sociálním zařazení jeho nositele). Další kapitoly jsou především orientovány na poučení všem, kdo o tetování vlastního těla uvažují. Obsahují nejen zajímavé informace o možnostech využití této techniky v medicíně, ale i o jejich případných rizicích (5. *Dočasně tetování*, 6. *Odstranění tetování*, 7. *Povolání tatér*.)

Formálním náležitostem práce autor, bohužel, zůstal dlužen; je velká škoda, že nevynaložil na formu zpracování své bakalářské práce stejné úsilí, jako na zmapování zkoumaného jevu. Zpracování odborného textu vyhovuje vnější vzhled, struktura a přehlednost práce. Většinou nedostatků se přitom mohl autor snadno vyhnout. V textu např. nejsou uváděny důsledně odkazy na prameny, postrádám i odkazy na přílohy, ponechané jsou gramatické chyby ve shodě podmětu a přísudku, chybná interpunkce, stylistické nedostatky, které někdy i mění význam sdělení (s.12 „...muži se nechávali tetovat v době, kdy přecházeli z chlapce na muže...“; s. 30 „ tento diabetický komat...“ „s.34, „... míchání přirozeného těla do umělých strojních součástí aj. neopravené překlepy (s. 12 záměna Maorů za Maury).

Přes uvedené nedostatky však pokládám práci vzhledem k jejímu obsahu za zdařilou, ráda ji **doporučuji k obhajobě** a navrhuji v jejím průběhu:

1. Upozornit na další zdravotní rizika, která s tetováním souvisejí. 2. Uvést konkrétní příklady využití získaných kompetencí v uvedené oblasti v práci policisty. 3. Uvést, která z tetování jsou mezi mládeží v České republice nejčtetnější.

Hodnocení:

V Praze, 23.5.2013

PaedDr. Helena Hazuková, CSc.